

F. STUCK

ΦΥΛΑΞ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

παριστάμενοι ὡς θεαταί, ἡρέντων ἐπιμελῶς τὸ πάσχον μέρος, ὅπερ ὁ ἰατρός ἔρριψεν ἐπὶ λεκάνης καὶ ἐγένετο ἐκ τοῦ προχείρου ἐκεῖ μία ἐπιστημονικὴ συζήτησις. Τὴν ἐσκέπασαν, τὴν ἐτοποθέτησαν εἰς τὴν κλίνην τῆς, ὅτε ἤνοιξε πάλιν ἡ θύρα· ἐκόμιζον αἱ νοσοκόμοι ἄλλον ἀσθενῆ· τὸν εἰσήγαγον, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἀπέσυρον τὴν κόρην. Καὶ ἤκούετο ὁ τριγμὸς τῶν τροχαλιῶν πένθιμος, ἀπελπιστικός, ὡς νὰ ἐθρήνει καὶ ἡ ἄψυχος ἐκείνη κλίνη ἐκείνο τὸ κάτι τι τὸ ἰδανικὸν ποῦ ἀφῆκε ἡ δυστυχισμένη κόρη ἐκεῖ μέσα μαζὶ μὲ

τὰς νοσηρὰς καὶ αἰμοσταζούσας σάρκας. Ὁ ἰατρός ἐπελαμβάνετο νέας ἐχειρήσεως, ἐνῶ τὰ φύλλα τῆς θύρας ἐκλείοντο ὀρμητικῶς, πνίγοντα τὸν σεσυρμένον καὶ πένθιμον ἦχον τῆς ἀπομακρυνόμενης κλίνης, ἐφ' ἧς ἐφέρετο σωθεῖσα ἡ καθημαγμένη ἐκείνη παρθένος, τῆς ὁποίας ὁ ἔρως ἠνωμένος εἰς ἓνα ἡθικὸν σπαραγμὸν καὶ εἰς ἓνα σαρκικὸν πόνον ἐξεδηλοῦτο μὲ ἓνα θρίαμβον τῆς ἐπιστήμης.

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

